PROGRAMMA,

Quo

Ad

Solennem Nativitatis & incarnationis memoriam

SALVATORIS NOSTRI JESU CHRISTI,

Devotè & pie recolendam Cives Academici admonentur.

P. P.

RECTORE

JOACHIMO STOCKMANNO,

Med. D. & P. P.

ROSTOCHII,

Typis NICOLAI KILII, *Academiæ Typographi.*

ANNO M. DC. XLIII.

58700(i)

WELLCOME INSTITUTE LIBRARY

IMmenſa ſunt, quæ ab omnium Bonorũ fonte ac origine in miſeros nos Mortales abunde ſemper profluxerunt Beneficia, & indies ab hac profluunt, tanta copia, ut nemo ſit qui vel minimam eorum partem mente comprehendere, nedum verbis eloqui poſſit, etiamſi ora illi centum, & omnes in univerſum dentur voces

Quæcunq; liquentibus auris
Concipiunt faciles variis accentibus ortus.

Neſcio a. an inter Innumera quæ ſunt clemẽtiſſimi Dei beneficia, ullum majus ſit, quàm quod unigenitũ ſuum filium, deploratâ & ferè deperdita omni ſalute, ſalutis redemptorẽ & reſtauratorẽ Mundo naſci voluerit. Cujus Natalitia hodie recolimus & celebramꝰ, *at Cujus?* Ejus ne? qui ὁ ὢν ſemper, nunquã nõ fuit, nũquã non erit, qui fuit, antequã eſſet, & natus eſt, antequã naſceretur, ἄχρονος, ἄναρχος, geminę gigas ſubſtantiæ, homo de Matre, Deus de patre, de

patre ſine Matre, de Matre ſine Patre, & ita in cœlis ἀπάτωρ in terris ἀμήτωρ. Vera DEI ſoboles & Davidis progenies. *At Quanta Natalitia?* Quantis ſuſpirijs V. T. patribus ac prophetis deſiderata, quot votis expetita? Unde illud: Rorate cœli, & nubes pluant juſtitiam, aperiantur Terræ & producant Salvatorem. Quot Typis prænuntiata? Quot miraculis declarata? Nato Mithridate inſolita magno ſplendore apparuit ſtella, Nato noſtro rege, ipſum ſolem aureus ambire viſus eſt circulus, præterquam quod & hic novum illuxerit *prævium Magis Lumen.* Nato Alexandro Magno Dianæ delubrum conflagravit, Nato noſtro θεανθρώπῳ. Heroe, Templa Deaſtrorum omnia conciderunt & oracula miraculoſe obmutuerunt. Qua de re ex Porphyrio noti ſunt verſus

Οἴ οἴ μοι τρίποδες στεναχήσατε, οἴχετ᾽ Ἀπόλλων
Οἴχετ᾽, ἐπεὶ φλογόεν με βιάζεται οὐράνιον φῶς.

Et Notabile admodum Auguſto, cum de ſucceſſore Apollinem interrogaret, datum reſponſum.

παῖς Ἑβραῖος κέλεται με θεοῖς μακάρεσσιν ἀνάσσων
Τὸν δε δόμον προλιπεῖν καὶ ἀίδην αὖθις ἱκέσθαι,
Λοιπὸν ἄπιθι. σιγῶν ἐκ βώμων ἡμετερείων.

Et quod Oribaſius Medicus retulit, ab apoſta-

ta

ta Juliano ad reſtaurationem Oraculi Delphici miſſus.

Corruit artifici vario conſtructa labore
Cortina,

Quæ omnia ut & multa alia licet noſtri Salvatoris Nativitatem comitata & ſubſecuta ſint miracula, ſuper omne tamen miraculum eſt res ipſa, *Verbum caro factum eſt*, cujus myſterij tanta eſt & tam imperſcrutabilis profunditas, ut ipſi etiam angeli eò introſpicere gaudeant, propterea quod divinæ ſapientiæ, & juſtitiæ & miſericordiæ theſauri hic invicem abſconditi, nihilominus integro ſplendore eluceant ſinguli. Quare non immerito exclamamus, ô Diem, quo talia contigerunt, æternum honorabilem! feſtum & jubilæum! Siculi Timoleontis Natalem quotannis feſtum egerunt, quod, quo mater illum, eodem ille die, ijs ſæpius peperiſſet victoriam. Quidni & hic feſtus & jubilæus ſit dies, quo ſua Nativitate, cladem, quam in Paradiſo perpeſſi erant noſtri Majores, glorioſiſſima victoria vindicavit cœlitus adveniens JESUS CHRISTUS. Sed quid feſtivitatis, quid honoris, quid laudis, perſolvemus illi qui omnem honorem & laudem excedit, im-

menſus Deus? Teutones, referente Tacito, nullum Deo templum ſtatuerunt aut erexerunt aram, quod injurium putarent & abhorrensâ, magnitudine divinâ includi parietibus. Ægyptij ſacerdotes in Hieroglyphicis Ciconiæ & Crocodyli tanquam Elingvium animalium pictura divinam Majeſtatem adumbrabant, Eoq; ipſo innuebant, de rebus divinis & ſublimibus multa verba facere ſupervacaneũ eſſe. Quid igitur? an Harpocratis effigie moniti admoto digito os conſignabimus, ac prorſus tacebimus, nec ullo facto noſtra redhoſtimenta oſtendemus? abſit à Nobis Chriſtianis tanta ingratitudo, cui nefando vitione nomen quidem facere voluerunt Romani, ut quod inter homines exiſtere nõ debebat, nec audiretur inter homines. Quin potius ſi opimas hoſtias & victimas offerre non poſſumus, thure & libis gratam mentem declaremus, ſi dignis laudum præconijs infinita noſtri Emanuelis merita proſequi non poſſumus, proſequamur ut poſſumus, & quanto poſſumus conatu, id agamus, ne ijs Indigni habeamur; Quod fiet, ſi quantis miſeriis immerſi, quanta captivitate detenti fuerimus, cum timore & tremore recordemur, ſi devoto corde pioq; affectu, noſtrum redemptorem exci-

piamus

piamus & colamus, ſi pretioſiſſimum illud lytron, quod in ſe ipſo, redimendæ noſtræ ſalutis cauſa, perſolvit, grato animo agnoſcamus, ac juſta lance ponderemus, & æſtimemus. Si ſeriâ pænitentia cum veteri veteris Adami exuvias abjiciam⁹, & novo cum anno novum induamus hominem. Gentilium Antiſtites ſacra facturi ἑκὰς ἑκὰς ἐστὲ βέβηλοι proclamabāt, procul hinc, procul eſt profani. Atqui ſublimiora nulla ſunt ſacra, quam hodierna Genethliaca, quare & hinc procul ſint & hiſce ſacris penitus abſint, quomodocunq; ea profanaturi. Non reperiantur qui vel proterve contemta, vel imprudenter neglectâ ſummâ huic feſto debita religione, in diem vivere, ut conſveverunt, ita & perrecturi ſunt. Non reperiantur qui publicis concionib. deſtinatas horas chartæ, aleæ, compotationibus, impendant, & hoc ipſo tempore, quo præcinente Angelorum choro, illud GLORIA IN EXCELSIS ingeminari par erat, ſtentoriis & Cyclopicis clamoribus & belluinis boatibus fora & plateas implent, quibus omnibus meliorem mentem precamur & graves animadverſiones denuntiamus; porro DEUM ſubmiſsè invocamus, ut quas Patulcius neſ-

cio

cio quis, à tot annis apertas tenuit, ſive Jani ſive Martis fores, nova ſubinde bella effundentes, potenti ſua dextera claudat, & pacem rerum omnium, quas homini noviſſe datum eſt, optimam & deſideratiſſimam afflictiſſimæ Germaniæ totiq; orbi clementer & benigne reſtituat. P. P. ſub ſigillo Univerſitatis Roſtochienſis, Anno 1643.